

Terénní poznámky z hodinového v prostorách parčíku před Rektorátem MU na Žerotí- nově náměstí (čtvrtek 26.2.2009; 21:15 – 22:15)

Sedím pod potmělou oblohou a před osvětlenou budovou rektorátu. Jednotlivci tu nevšimavě míjejí jeden druhého. Přicházející a odcházející jsou většinou z blízké tramvajové a trolejbusové zastávky Česká. Taxikář čekající ve svém tmavém voze s pruhem malých bílých čtverců po obou stranách vozu, vyhlíží potencionální zákazníky na rohu budovy rektorátu směrem k tramvajové zastávce. Dva studenti stojí opodál. Jeden má na sobě červené kalhoty s velkými černými obdélníky v oblasti kolenou, tmavé bundě a hnědým baretem na hlavě, druhý v tmavých džínách a světlou bundou s tmavými pruhy v oblasti ramenou a zápěstí procházejí ve své konverzaci končící den. Z jejich rozmluvy jsou slyšet jen drobné útržky, jednotlivá slova, protože kolem projíždějí poloprázdné vozy tramvají. Tito dva tvoří jedinou dvojici, která se v parku zdržuje. Stojí osamoceni mezi zbytky roztátého sněhu, který teď zcela jistě opět umrzá. Otvírají se prostřední ze tří dveří budovy rektorátu, aby si postarší muž, zřejmě vrátný mohl zakouřit. Na tuto vzdálenost není z jeho obličeje, který je téměř celý skrytý za dřevěnými dveřmi vykládanými skleněnými tabulemi vidět. Rozeznávám jen jasně zářivý červený bod, který se v pravidelných intervalech rozsvěcuje vyšší jasností v oblasti, kde lze očekávat mužův obličej. Vrátný stojí jednou nohou ven a pozoruje spolu se mnou okolní dění. Nyní vystupuje celá jeho postava ven, aby pustil jednu dámu zahalenou v tmavé bundě z budovy ven. Vrátný je zavalitější postavy s košilí s krátkým rukávem a šedou vestou na ní. Zavírá dveře a mizí v útrokách budovy, před kterou se MU pyšní transparenty oznamující široké veřejnosti její 90. leté výročí. Oba mladíci pokračují ve své konverzaci, která je přerušena, když kolem nich prochází dvě slečny s kufrem na kolečkách, který svým zvukem přehluší i odjíždějící tramvaj č.3. Další dvojice dívek, jedna v bundě jasně růžové barvy a druhá celá v černém procházejí kolem vstupních dveří rektorátu. Nikdo kromě mě, taxikáře uzavřeného ve svém teplém voze a dvou mladíků stále diskutujících snad již na jiné téma se v parku nezdržuje. Rozhovor mladíků je opět přerušen střídáním tramvají číslo 13 na stanici Česká. Ticho po zastavení jedné z nich vyplní krátké hlášení: „Jede do vozovny Mediánky“ poté téměř prázdná tramvaj pokračuje e své jízdě. Taxikář se dočkal svého zákazníka, starší pán s kufříkem, a ihned se svým vozem následuje odjíždějící tramvaj a mizí z dosahu. Konverzace mladíků je pro mě již nesrozumitelná. Téma jejich pokračujícího rozhovoru mi stále uniká. Snad se dělí o veselé historky podle jejich rozmáchlých gest a krátkých výbuchů smíchu. Projíždí kolem mne trolejbus číslo 34. Množství lidí na zastávce se snižuje. Doprava kolem je už také mírnější. Další tramvaj přerušuje dosavadní klid. Přes park už téměř nikdo neprochází. Z nástupiště trolejbusů vychází pár, odhaduji kolem 40-50 let. Žena s nápadným červeným pleteným kloboukem a muž s šedou čepicí přechází před rektorátem. Muž ženě něco ukazuje na budově a zve ji dál. Galantně otevře dveře a vpustí ženu dovnitř, pozdraví: „Dobrý večer.“ Oba mizí uvnitř budovy. Další muž v bílé bundě prochází kolem budovy a hlasitě si odkašlává. Má pozornost se soustředí opět na oba mladíky, kteří stále debatují. Jejich pozice se nezměnila. Ten v červených kalhotách vytahuje z kapsy rukavice, ale nenavléká si je. Jen s nimi v pravé ruce mává podél těla. Jejich konverzace utichá. Oba se rozhlíží kolem sebe. Pak opět propukají v debatu. Taxikář se vrátil ze své jízdy na své původní stanoviště. Má stále zapnutý motor a mírně popojíždí blíže k budově. Couvá, opět popojíždí. Vypíná motor. Ozve se zvuk ruční brzdy a auto stojí na svém původním stanovišti u kraje budovy rektorátu s nápisem taxi natočeným k nástupišti tramvají stanice Česká. Míjí mě další trolejbus – jsou v něm kromě řidiče jen další dva lidé. Konverzace mladíků nabývá na intenzivitě: „Parta pablů“ prochází ke mně okolním hlukem projíždějících aut až k mým uším. Zbytku už nerozumím. Mladík se světlou bundou nakročí tak, že z mého pohledu zastíní druhého mladíka, takže vidím jen občasný pohyb další pravé ruky stále svírající rukavice. Park opět osamotněl. Mladík v červených kalhotách se pouští do další gestikulace, ale konverzace opět utichá, když kolem

prochází žena v modré bundě a s kabelkou, zkracující si cestu přes silnici. Kolem mladíků prochází pohledná tmavovláska v krátké červené bundě. Oba se za ní otáčejí a pak se bez komentáře vracejí k předešlé konverzaci. Další střídání tramvají tentokrát linky 13 a 12. Řidič taxi má zhasnuto. Je mi zima a mrznou mi prsty u rukou. Musím se trochu protáhnout. Konverzace mladíků je stále častěji přerušována delšími odmlkami. Oba dva si protahují svá záda s těžkými batohy. Parkem už dlouho nikdo neprošel. Oba mladíci už delší dobu mlčí. Dveře rektorátu se otevírají, ale osoba je mi skrývá za nimi. Je to opět vrátný s další cigaretou, kterou odklepává do rohože přede dveřmi. Uvnitř je celé jeho tělo. Ven je natažena jen ruka držící cigaretu kterou pravidelně přikládá k ústům, u nichž se rozžhne jasně červený bod. Vrátný pozoruje zaparkované taxi na rohu budovy. Dveře se zacvakávají a muž mizí opět v útrobách budovy. Mladíci se loučí a přejí si dobrou noc. Jeden odchází směrem k Moravskému náměstí, druhý se mi ztrácí na zastávce Česká. Park je až na muže v taxi prázdný. Všimám si zajímavé dominanty parku. Skulptury, která má tvar rozděleného kruhu na dvě nestejněměrné části mezi nimiž je volný průchod. Obě jsou vyplněny řadou dlouhých obdélníků, které se táhnou z jedné strany na druhou a jsou řazeny tak, že následující obdélník je vždy menší a menší. Větší část je podivně strukturovaná v několika vrstvách, část obdélníků z ní vyrůstá ven v šesti řadách.